

L'equip del Poblenou celebra els 30 anys de la creació de la sala, coincidint amb els 30 anys del traspàs del dramaturg, en una temporada dedicada a parlar sobre la mort

Beckett, trenta anys

Jordi Bordes
BARCELONA

Enguany fa trenta anys que el Teatro Fronterizo va obrir el seu local d'assaig com a teatre de la Sala Beckett. Va ser al mes de novembre. Al desembre, moria Samuel Beckett. Ara, l'equip que dirigeix Toni Casares (des que José Sancho Sinisterra li va cedir la responsabilitat el 1997) ha decidit programar un cicle dedicat a Beckett. Del novembre al gener. Entre les sorpreses que ens brinda, hi ha la primera producció de la sala del títol mític de Beckett *Esperant Godot* –amb direcció de Ferran Utzet i un repartiment que rejoyenirà els personatges, forçosament–, així com l'aventura de quatre peces breus radicals dirigides per Sergi Belbel, amb Sílvia Bel, Miriam Iscla i Rosa Renom al repartiment: *Beckett's ladies*. Per a Casares, és indispensable fer una nova aproximació al dramaturg, que consideren el "referent del teatre contemporani". Per això, també s'indagaran amb Llätzer Garcia fórmules per recrear, a través d'un laboratori, alguns títols de Beckett.

La Sala Beckett dedica aquesta temporada a parlar de la mort. Aprofiten la cita del títol d'una obra de Sergio Blanco, que serà a la sala per impartir un

Aitor Galisteo-Rocher, Nao Albet, Blai Juanet i Pol López, els actors d'*Esperant Godot*, a la Beckett ■ MAR VILA / ACN

Enguany, les companyies residents són Les Bianchis, The Mamzelles i La Virguerria

taller d'una setmana i per representar el seu *Memento mori o la celebració de la mort*. La temporada comença amb *Ocaña, reina de las Ramblas*, sobre un personatge anàrquic de la Transició que va morir tràgicament i que ara aquest musical vol recrear. Aquest setembre torna *Una gossa en un descampat*, de Clàudia Cedó (una peça multipremiada la temporada passada). Cedó també parlarà de la mort als infants a *I aleshores... què?*, de Les Bian-

chis, la primera companyia de teatre familiar resident de la Beckett. Les altres companyies residents d'aquesta temporada són The Mamzelles, que estrenaran *Todas las flores* (Bàrbara Mestanza proposa una peça de creació col·lectiva), i La Virguerria, que presenta un text compromès d'Helena Tornero sobre la indigència i la soledat: *Demà*.

Si Ada Vilaró parla de com ha superat el triàngol del càncer a *360 grams*, Alex Rigola proposa una

peça a partir de la conversa entre l'actriu Alba Pujol i el seu pare mentre se sotmet a sessions de quimioteràpia. Berta Prieto i Lola Rosales emprenen un viatge per buidar el pis de la seva àvia, que acaba de morir, a *Fuck you modern family o todo sobre mi abuela*. Un espectacle que tracta la mort amb molta frescor i desinhibició, molt semblant a *Rita*, en què Marta Buhaca planteja si dos germans que han vist com era adequat practicar l'euta-

"Llavors era possible, avui és impossible"

Toni Casares va advertir de la dificultat de les aventures culturals. Si fa trenta anys el Teatro Fronterizo va aconseguir un local de 1.000 metres quadrats a Gràcia amb un contracte indefinit per fer-hi teatre, ara, admet Casares, "és impossible". La Sala Beckett gaudeix del privilegi d'haver aconseguit el trasllat del local i de tenir el suport econòmic de les administracions –el 60% d'aquest projecte, que es dirigeix des d'una fundació privada, es finança amb fons públics–. La Sala Beckett alterna els projectes de suport a l'autoria i els tallers de dramaturgia amb les representacions.

nàsia amb la seva gossa ara es veuran amb cor de desactivar la màquina de la seva mare. Per la seva banda, *No m'oblídeu mai* és un retrat dels suïcidis juvenils, un projecte del Cicle de Teatre Verbatim. També tracta aquest tema *Karaoke Elusia*, d'Oriol Puig, i *Una nina es una cosa a medio formar*, d'Annie Ryan. I sobre l'eutanàsia, un teatre document sobre el cas de Marcos Hourmann, *Celebraré mi muerte*, del Teatro del Barrio. ■

TEATRE

Nova directora de l'àrea de mercats de Cultura

Maria Basora es va incorporar ahir com a nova directora de l'àrea de mercats de l'Institut Català de les Empreses Culturals. Basora, que té una dilatada experiència en l'audiovisual i les arts escèniques substitueix Antonia Andúgar, que ha treballat els darrers cinc anys en la consolidació de Fira Tàrraga, el Mercat de Música Viva de Vic, la Fira Mediterrània, la Mostra d'Igualada, el Sismògraf i el Trapezi. ■ J.B.

MÚSICA

Rosalía actuarà el 7 de desembre al Palau Sant Jordi

Rosalía oferirà dos grans concerts, el 7 de desembre al Palau Sant Jordi de Barcelona i el 10 de desembre al Wizink Center de Madrid. Després d'haver triomfat al Primavera Sound, la cantant de Sant Esteves Sesroviures oferirà al Sant Jordi el seu primer concert com a protagonista única en un gran recinte de Barcelona. Les entrades (de 32 a 73,50 euros) sortiran a la venda el 20 de setembre. ■ X.C.

Rosalía ■ ACN

TEATRE

El Lliure fitxa la cap de comunicació de La Casa Encendida

Ahir va començar a treballar com a cap de comunicació del Teatre Lliure Mireia Saura, antiga cap de comunicació del centre cultural La Casa Encendida, de Madrid. Va ser directora de comunicació des del 2014 i ha tingut la seva feina entre Barcelona i Madrid. Saura assumeix la funció que va quedar vacant després de la sortida de David Vericat (on treballava des del 2003) el mes de maig. ■ J.B.

MÚSICA

L'Esperanzah! del Prat estrena banda pròpia

El festival solidari Esperanzah!, del Prat de Llobregat, estrenarà banda pròpia en la seva 11a edició, que tindrà lloc de l'11 al 13 d'octubre al parc Nou. La Banda Esperanzah!, amb la base de Natxo Tarrés & The Wireless, inclourà també Gerard Quintana, Alfred Garcia, Gemma Humet i membres de Txarango. Al festival també actuaran Lildami, El Pot Petit, la Dharma, Oques Grasses, Itaca Band i Suu. ■ X.C.

ARQUITECTURA

Un estudi olotí a la XII Biennial de São Paulo

L'estudi olotí unparell d'arquitectes, format per Eduard Callís i Guillem Moliner, participa a la XII Biennial d'Arquitectura de São Paulo (Brasil) amb la instal·lació *Agora, escenografia tèxtil*, un mural que dibuixa amb més de mil cinc-cents imatges una de les façanes de la ciutat esportiva del Morrot, a Olot. L'estudi olotí és l'única representació catalana a la biennial i ha estat triat entre 760 projectes de 40 països. ■ X.C.